

කොළඹ නගරයේ හෝජන ශාලා 50%ක් අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ අවම සතිපාරාසක අවසානයේ සපුරාලීමටත් වඩා හිතියෙන් අවශ්‍ය බලපත්‍ර ලබාගෙන නැතිබව කොළඹ මහ නගරසභාවේ වෛද්‍ය නිලධාරියා පවසයි.

මනු පෙරේරා පැමිණියේ නායක කඳුලා ගෙනය. එකෙහෙතිම වනා සේවකයෙකු ඇමතුමටය. "අපිට මිය කෙසෙල් ගෙඩියි, පින්පබ්බාර් බෝන්දල් දෙකකුයි හේන."

"තරුපතේ හෝටල් දෙකකත් පරිභෝජනයට සුදුසු

"ඇයි අපි දැන් මෙතෙක් කන්නෙ නැද්ද ?"

වස ගිලිහ ජාතියක්

නැති කෘම නිකු බව සොයා ගැනේ."

විමර්ශයට පත් අනෙක් මිතුරා ප්‍රශ්න කළහ.

"රට පුරා ඇති ඔසුසල්වලින් බහුතරයේ අවම සුදුසුකම් ලත් ඖෂධවේදීන් ද නැති අතර ඒවායින් 30%ක් බලපත්‍ර ලබාගෙන නැත."

"මම ! මම රෝගීලව් එකට ගියා. නැබැයි කුස්සිය මැදදෙන්. කුස්සිය වැසිකිලියට වඩා අපායක්."

අනෝසතු අවසාන සතියේ අසන්නට ලැබුණු අමිගිරි පුවත්වලින් කිහිපයකි ඒ.

මතුගේ පිලිතුරු විය.

කොළඹ නගරයේ පමණක් නොව මේ රටේ බොහෝ නගරවල අලංකාර නාම පුවරුවලින් නැතිවුණු ආපනශාලා (හෝටල්)වල තත්ත්වය කවරදාත් එබඳු වූ බව දන්නෝ දැනිති.

දිවංගත වී. බී. ඉලංගරත්න මහතා 1948 සිට 1958 දක්වා යුගයේදී සිය මන්ත්‍රී මුරය අතිම වී සිටියේය. ඒ කාලයේ දී ඉලංගරත්න මහතා විත්‍රපටවල නිරත වී සිටියේය. තවත් සමහරෙක රංගපෑවේය.

කොළඹ නගරයේ ජනාකීර්ණ පෙදෙස්වල ඇති හෝජන ශාලාවල ලේසන කිරීමට මේ පෙනෙන්නට තිබේ. එහෙත් ඒවායේ වැසිකිලි පාවිච්චි කිරීමට මුළුතැන්ගේ හරහා යාමේදී කෙසෙකුට කෘම ගැනීම තබා ඒවා දෙස බැලීම ද ඉගෙන් පිලිකුලකි.

දිනක් ඒ මහතා දිවා ආහාරය සඳහා ගියේ කොළඹ බටහිර පන්තේ බොජුන් හළකටය. එහිදී ඔහුට මතුරක් මුණගැනිණි. මිතුරා පැමිණ සිටියේදී දිවා ආහාරය ගැනීම සඳහා ය. ඔහු කොළඹ නගරයේ හෝජන ශාලා කිහිපයකම ගිම්කරුවෙකි. පිලියදුරට එක් වූ ඔවුන් දෙදෙනා ඉලංගරත්නයන්ගේ විත්‍රපට දෙකට නැරඹෙණි.

මීට වසර 30කට පමණ පෙර මහ නුවර නගරයේ බොජුන් හළකට විශ්වවිද්‍යාල සිසුන් සිව්දෙනෙක් ගියහ. ඔවුන් ගියේ දිවා හෝජනය ගැනීමට ය. එක් සිසුවකුට මුත්‍රා බරක් ඇති වී එය පහකිරීමට වැසිකිලියට යාමට ඕනෑ විය.

"මහත්තයගෙ එක විත්‍රපටයක් හා හොඳයි. එක් අතිකේ දෙබස් මෙතෙම චූද්ධිමත් අයට නැළපෙන්නේ නැත." මිතුරා කීවේය.

මව්බිමේ සුන්දරත්වය විදගන්න මෙන්ම ඔබටත් ආරාධනා

දක්ෂිණ ලංකාවේ මහරම්වූත් සංස්කෘතික වටිනා කම්පි වැදගත් කතරගම,තිස්සමහරාමය,කිරිඳි,වැනි ස්ථාන වැදපුදා ගැනීමටත්

යාල, උඩවලුව, බුන්දල,වැනි මහරම් ස්ථාන නැරඹීමටත් මහඟු අවස්ථාවක්. ප්‍රවාහණ සහ නවාතැන් පහසුකම් ප්‍රභේන ආහාර සහ හොයෙක් අවශ්‍යතාවයන්

සාධාරණ මිලකටත් විස්වාසනීයත්වයෙන් ඉටුකර ගැනීම සඳහා පිවිසෙන්න,

www.travel2.webs.com or ශ්‍රියා විමසන්න

121vinoli@gmail.com

"ඔබට හෝජනාගාර කිහිපයක්ම තිබෙනවා හේද ? ඔබ මෙතනටමයි එන්නේ කෘම ගන්න. ?"

ඔහු ඇඹි ගෙඩියක් කපන ගමන් ම එසේ කීවේය.

"අපොයි මව්, පිරිසිදුව තබා ගන්න අපිට හරි අමාරුයි. ඉබන් මදි." හෝජනශාලා ගිම්කරුවා පිලිතුරු දුන්නේය.

මීට දස වසරකට පෙර බුන්තලා ගිය අවස්ථාවක එහි පදිංචි පාසල් හැර ගිය මතුරෙක් මට මෙසේ කීවේය.

"ඒක තමයි මටත් කියන්න තියෙන්නේ. අපි දැන් කමු." ඉලංගරත්න කතාව එතනින් අවසන් කළේය.

"මහත්තයේ මේ පැත්තෙ අහිසක ගොවියෙක් දැන් පළතුරු වලටත් කාබඩ්ට ගහනවා."

කොළඹ නගරය පිරිසිදු කිරීම මෙන්ම ජනතාව ලෙඩ කරන අපවිත්‍ර හෝජන ශාලා පිටු දැකීමද ඇරඹිය යුතුව තිබුණේ මීට අඩසියවසකටත් අතින් කාලයේ පටන්ය.

කාලාන්තරයක් තිස්සේ පවතින එන ක්‍රමයෙන් සමාජයේ සාමාන්‍යකරණය වී ඇති 'වන කෘම' මතට නිත තබනවාට වඩා හයානතය. මෙකී වන කෘම තුරන් කිරීමට විනතන විල්ලවයක් අත්‍යවශ්‍යය.

"කවරදාවත් නොවනවාට වඩා ප්‍රමාද වී හෝ පටන් ගැනීම යහපත් ය." යන ඉංගිරිසි ප්‍රස්ථාව පිරුණක් තිබේ.

මේ අපවිත්‍රතාව අද රටක පටන් ගෙන එකක් නොවේ. සිංගප්පූරුවේ ලික් වැන් සු 'තුන්වන ලෝකයෙන් පළමුවැනි ලෝකයට' :මියසරා උදුරකා සබ් ආර්ථි' ඔහුගේ ලංකා ගමන ගැන ලියූ පොතේ එක් ඡේදයක් උපුටා දැක්වීම කාලෝචනය. එය මෙසේ ය.

දැන් කොළඹ මහ නගර සභාව ඒ දුෂ්කර කාර්යට අත ගසා තිබීම සුභ ලක්ෂණයකි. එහෙත් ඒ වැඩ පිලිවෙල ද සාර්ථක කර ගැනීම එතරම් පහසු නොවේ. පදිකාවේදීකවල වෙළඳාම කිරීම (විශේෂයෙන් ආහාර පාන වෙළඳාම) කෙරෙන තාක් ලෙහෙසියෙන් මේ කටයුත්ත කළ නොහැක. මක් නිසාද යත් හෝජනා ශාලා ගිම්කරුට බලවත් දේශපාලන සම්බන්ධ කරා ද තිබෙන බැවිනි. කෙසේ වුවද අපේ ආහාරවෙල පිරිසිදුව තබා ගැනීමේ සංගෘහයට ජනතාව එක්විය යුතුය. හේතුව ජනතා අනුග්‍රහය සේම සහනාගීත්වය ද අත්‍යවශ්‍ය සාධකයක් වන බැවිනි.

"ඔහු (අගමැති ඩබ්ලිව් සේනානායක) මා නුවරඑළියට පිටත් කොට යැවූයේ එය අලංකාර කළකර තිබෙන්නක් වූ යෙයිනි. මා ගමන් ගත් විශේෂ දුම්රිය මැදිරියේ මා හට සසපන ලද සුවිශේෂ

ඉන්දියාවේ නිවස නිගෝර්ප සහ කොළඹවැනි ප්‍රවීණ මාධ්‍යවේදී ඇස්.පියසේන

සන්නසා ප්‍රණාමය

ප්‍රවීණ මාධ්‍යවේදී ඇස් පියසේන මහතා 90 වන වියට පා ඔසවයි.

අද ශ්‍රී ලංකාවේ සිටින ජ්‍යෙෂ්ඨ මාධ්‍යවේදියා ඔහු යයි කීවොත් නිවැරදි ය. සිය දැනුම පළපුරුද්ද හා අන්දැකීම් සිය පාඨකයන් හා බෙදා හදා ගන්නට තවමත් මැලි නැති මේ ප්‍රවීණ මාධ්‍යවේදියා අපට සම්පතකි. ඔහුගේ ප්‍රතිභාවෙන් ඔප් නැංවුණ සන්නසේ අපි මේ සුවිශේෂී අවස්ථාවේදී ඔහුට හිස නමා ආචාර කරන්නෙමු.

ගෝමලින් දුමු මාළු, කාබඩ්ට පිරවූ පළතුරු හා එළවළු, කල් ඉකුත් වූ කිරි ආහාර වර්ග හා මස් වර්ග බිම වර්ග, මෙකී හොකී සියල්ල කාලාන්තරයක් තිස්සේ අපේ දෛනික ආහාරයේ

ආහාර හරක් වී තිබුණා පමණක් නොව විය වී තිබුණේය. පිපිණු අල ඉවසන්න බැර විය. මම නාන කාමරයට ගොස් වමනය කළෙමි."

කොටස් බවට පත් වී ඇත. ඇත්ත වශයෙන් කියතොත් අප බොහෝ දෙනාගේ ශරීර මේ වස වස වලට පිරිණ වී ගැබ් ගැබ් තිබෙනවා යැයි කිව හැකිය. ජනතාව මේ ගැන හොඳත්තවා නොවේ. කලකට පෙර නායය හා විනෝදජනක ටෙලිනාටයක් නැරඹීම. එහි නොග පිටත් පළතුරු ගෙනවිත් විකුණන ස්ථානයකට වහාපාර ගිම්කරුන් මතුරෙක් ඇතුළු වෙයි. ඔහු පැමිණි කාරණය ගැන කතා කොට පිටත්ව යන විට එහි සේවය කරන විනෝදකාරී නළුවා මෙසේ කියයි.

මේ අයුරින් කලක් තිස්සේ පවතින මේ පිලිවෙල කළපුරුණයෙන් වෙනස් කිරීමට තවත් කාලයක් ගතවනු ඇත. එසේ වුවද, එය කල් දමනු නොහැකිය. මක් නිසාද යත් විය කෘම බීම, බෙහෙත් ආදී සියල්ල වාත හා ජලය තරම් පිරිසිදු විය යුතු බැවිනි.

"මය යනවද ? පොඩ්ඩක් මහොම ඉන්න. මේ කාබඩ්ට කල්ලෙකුත් කාලා යන්න."

ඒ ප්‍රයත්නය සාර්ථක නොවුණහොත් දුම්රුවියෙන් හා මත්පැනින් වන විනාශයට වඩා වැඩි විනාශයක්, එසේම නිස්වසරක සුද්ධියටත් වඩා ව්‍යයනයක් සමස්ථ ජාතියට සිදුවනු නිසැකය.

සන්නසා
අන්තර්ජාලයෙන් කියවන්න
www.sannasa.net
www.sannasa.com